

Resolució 197/2025, de 13 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1683/2024

Administració reclamada: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

Informació reclamada: Oposició de tercers afectats al lliurament de diversa informació.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Així doncs, cal emparar el dret d'accés de la persona sol·licitant, d'acord amb la fonamentació consistent i amb l'encertada ponderació que realitza Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, en aplicació de l'LTAIPBG, fonamentació i ponderació que la GAIP fa plenament seves i que està reproduïda a l'antecedent 6. Els arguments del Departament reclamat -òrgan competent per resoldre la sol·licitud d'accés que motiva aquesta Reclamació- i que ara fa seus aquesta Comissió són de ple coneixement de la mercantil reclamant, atès li varen ser traslladats en data 25 de novembre de 2024, com a fonamentació de la resolució d'estimació parcial de la SAIP que motiva aquesta reclamació.

La resposta a aquests arguments per part de la mercantil i que es reproduïx en la Reclamació presentada davant d'aquesta Comissió es basa a considerar que la sol·licitud és desproporcionada, abusiva i en l'afectació a la propietat industrial, intel·lectual i als interessos econòmics de diverses empreses, tal com s'explicita a l'antecedent de fet 4 d'aquesta resolució. Aquesta argumentació, com diem ha de ser desestimada, d'acord amb els arguments esgrimits per l'òrgan competent per a resoldre la SAIP.

Paraules clau: Generalitat. Benestar animal. Tercers afectats. Oposició al lliurament d'informació sol·licitada. Abús de dret. Límits. Propietat intel·lectual. Interessos comercials. Secret professional. Oposició a l'estimació. Desestimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 27 de desembre entra a la GAIP la Reclamació 1683/2024, presentada per una persona jurídica (empresa) contra el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació en relació amb resolució indicada al següent antecedent.
2. En data 20 de novembre el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació dicta una resolució per la qual estima parcialment una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) on es demana "Copia de todos los documentos CHED-A sobre las entradas y salidas de Catalunya de macacos de cola larga (macaca fascicularis) desde 2021 (inclusive) hasta la última fecha disponible de 2024. Este tipo de documentación ya ha sido proporcionada por otras comunidades autónomas y otros países europeos en otras solicitudes de transparencia."

3. La persona ara reclamant, tercera persona afectada en el procediment de la SAIP, es va oposar a l'estimació parcial de la sol·licitud d'accés a la informació pública i ara presenta reclamació davant d'aquesta Comissió perquè resolgui la improcedència de lliurar la informació pública que el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació ha acordat lliurar parcialment, d'acord amb les previsions de l'LTAI PBG. Els seus arguments són els següents de forma extractada: "Mitjançant la sol·licitud amb codi de tràmit HBMP TTDK2V, estimada parcialment per la directora general d'Agricultura i Ramaderia, es va demanar a l'Administració la totalitat dels documents CHED-A dels anys 2021, 2022, 2023 i 2024 relatius a les entrades a Catalunya de macacos menjacrancs (*macaca fascicularis*). Tal com es va tenir ocasió d'aduir davant l'Administració en l'escrit d'al·legacions que es va presentar el 5 de novembre del 2024, la meva representada té constància que durant els anys referits s'han emès els documents CHED-A relatius a les entrades a Catalunya de macacos menjacrancs (*macaca fascicularis*) (...)

Mitjançant la sol·licitud parcialment estimada, doncs, es va demanar a l'Administració, en puritat, l'accés a un total de 114 documents. És, evidentment, una xifra elevadíssima. Tenint en compte el context en què es va formular la sol·licitud en qüestió, som davant d'una petició feta amb abús de dret i que, per tant, i tal com es palesarà, es tracta d'una sol·licitud que havia d'ésser inadmesa.

En aquest sentit, cal tenir present el que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, a la qual ens adreçem, va tenir ocasió d'assenyalar, en la seva resolució núm. 640/2020, del 5 de novembre:

(...)

Els integrants del MAA desitgen el tancament del centre ubicat a Camarles titularitat de la meva representada, i s'adrecen constantment a les administracions públiques (i, en particular, a la Generalitat de Catalunya) amb l'objectiu que es satisfaci el seu desig; un desig que obeeix a motius de caire purament ideològic i que és del tot aliè a la realitat i a l'esfera jurídica que ordena aquesta realitat.

A la plataforma «change.org», una organització anomenada Fundació Altarriba ja hi va registrar l'any 2013 una petició dirigida al Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya titulada «QUEREMOS QUE SE CIERRE LA GRANJA DE EXPERIMENTACIÓN DE DE [sic] CAMARLES. NO MÁS TORTURA. AYÚDANOS POR FAVOR».

Més recentment, una organització anomenada Stop Camarles ha registrat, a la mateixa plataforma «change.org», una nova petició adreçada al Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya titulada «Cierre de granja de monos Camarney S.L. / Noveprim

Limited (Carmales, Tarragona)». En el text d'aquesta petició, que encara està oberta, es fa referència al lloc web «<https://www.abolicion-viviseccion.org/>». Es tracta d'un lloc web que conté referències directes a la Generalitat de Catalunya, com les següents:¹

“Basta de hipocresía y complicidad Generalitat de Catalunya, [...], basta de Camarney y de someternos a todxs al miserable negocio de la experimentación animal.”

“Por favor, escribe [...] a la Generalitat de Catalunya para que, de una vez, cierren este horrible lugar que jamás debería haber existido.”

Els integrants del MAA acusen la Generalitat de Catalunya de «complicitat». I és patent que els integrants del MAA volen pressionar l'Administració tant per perjudicar l'interès de la meva representada (i satisfer, doncs, el seu propi interès privat) com també per venjar-se de la Generalitat de Catalunya, per la seva suposada «complicitat».

Tot l'anterior, com s'ha fet constar, ja es va al·legar davant l'Administració. Tanmateix, però, en la resolució que ara és objecte de reclamació, la directora general d'Agricultura i Ramaderia hi indica el següent:

“El tercero argumenta que el solicitante forma parte de un movimiento de liberación animal, que ha promovido acciones para cerrar su centro. Sin embargo, objetivamente, no podemos confirmar esta información ya que el solicitante no se ha identificado como miembro de ninguna organización, por lo que tampoco lo podemos presuponer.

Además, el no motivar una solicitud no significa que el solicitante tenga mala fe o dolo.

También se ha de tener en cuenta que en la petición de los documentos CHED-A sobre las entradas y salidas de Catalunya de macacos de cola larga, sin especificar qué centro puede recibir este tipo de animales, ya que puede ser uno o varios. No menciona al tercero que ha presentado las alegaciones.”

Doncs bé, si el sol·licitant no va identificar-se com a integrant del MAA ni com a membre de cap organització és precisament per evitar que la seva sol·licitud sigui inadmesa. Tenint en compte el cas particular de la meva representada, sembla del tot palès que sí que es pot pressuposar que el sol·licitant és un integrant del MAA. Es pot asseverar el mateix respecte a la resta de les nombroses sol·licituds d'accés a informació pública formulades al llarg dels darrers anys en relació amb documentació que afecta de manera directa la meva representada.

Quant al fet que no es mencioni explícitament el nom de Camarney en la sol·licitud, es tracta d'una dada del tot irrellevant. A la resolució objecte de reclamació s'hi afirma que a la sol·licitud que s'estima parcialment no s'hi especifica el centre que pot rebre aquest

tipus d'animals, «ya que puede ser un o varios». Novament, és una afirmació que no es correspon amb la realitat dels fets. Com és sabut –o, si més no, saben perfectament els integrants del MAA–, la meva representada és titular de l'únic centre a Catalunya a les instal·lacions del qual s'hi alberguen macacos menjacrancs (macaca fascicularis).

En definitiva, per tant, i considerant alhora el nombre elevadíssim de documents que se sol·liciten (més d'un centenar) i la raó subjacent en la sol·licitud (beneficiar el moviment MAA i perjudicar tant la meva representada com la Generalitat de Catalunya), no es pot sinó concloure que la sol·licitud amb codi de tràmit HBMPT7DK2 havia de ser inadmesa, per abusiva, d'acord amb la doctrina fixada per la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, a la qual ens adrecem.

SEGONA.- EN RELACIÓ AMB LA POTENCIAL VULNERACIÓ DE SECRETS PROFESSIONALS I DE DRETS DE PROPIETAT INTEL·LECTUAL I INDUSTRIAL DE QUÈ LA MEVA REPRESENTADA ÉS TITULAR.

La meva representada, com qualsevol societat mercantil, és titular de drets de propietat intel·lectual que les administracions públiques han de vetllar per protegir. Cal partir de la base que la Llei 1/2019, del 20 de febrer, de secrets empresarials, estableix en el seu article 1 que:

“Artículo 1. Objeto.

1. El objeto de la presente ley es la protección de los secretos empresariales.

A efectos de esta ley, se considera secreto empresarial cualquier información o conocimiento, incluido el tecnológico, científico, industrial, comercial, organizativo o financiero, que reúna las siguientes condiciones:

- a) Ser secreto, en el sentido de que, en su conjunto o en la configuración y reunión precisas de sus componentes, no es generalmente conocido por las personas pertenecientes a los círculos en que normalmente se utilice el tipo de información o conocimiento en cuestión, ni fácilmente accesible para ellas;
- b) tener un valor empresarial, ya sea real o potencial, precisamente por ser secreto, y
- c) haber sido objeto de medidas razonables por parte de su titular para mantenerlo en secreto.

2. La protección se dispensa al titular de un secreto empresarial, que es cualquier persona física o jurídica que legítimamente ejerza el control sobre el mismo, y se extiende frente a cualquier modalidad de obtención, utilización o revelación de la información constitutiva de aquél que resulte ilícita o tenga un origen ilícito con arreglo a lo previsto en esta ley.”

Pel que fa a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, es tracta d'una norma que llista –en el seu article 21– els potencials perjudicis al «secret professional» i a «drets de propietat intel·lectual i industrial» entre els límits susceptibles de motivar la denegació de l'accés a la informació sol·licitada que correspongui. Així, en la lletra g) de l'apartat 1 del precepte esmentat s'estableix que:

“Article 21. Límits al dret d'accés a la informació pública

1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:

g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.”

A més de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, a la qual ens adreçem, s'han referit a bastament al límit que ara ens ocupa tant el Consell de Transparència i Bon Govern com fins i tot les autoritats de la Unió Europea.

Concretament, i partint de la base de l'exposat per la Comissió Europea en la seva comunicació C-325/07, de l'any 2005, el Consell de Transparència i Bon Govern, en el seu criteri interpretatiu núm. 1/2019, va recordar que:

“Aunque con eficacia restringida al acceso al expediente de las personas, empresas y asociaciones de empresas a las que la Comisión europea ha enviado un pliego de cargos en calidad de destinatarias, las Autoridades de la UE han abordado la cuestión en la Comunicación núm. C 325/07 de 2005 de aquélla, relativa a las normas de acceso al expediente de la Comisión en los supuestos de aplicación de los artículos 81 y 82 del Tratado CE, los artículos 53, 54 y 57 del Acuerdo EEE, y el Reglamento (CE) nº 139/2004 del Consejo.

La Comunicación se refiere en el punto 3, “Documentos no accesibles”, a los documentos excluidos del acceso y, entre ellos, a los que contienen “secretos comerciales” e “información confidencial”.

“3.2. Información confidencial

17. El expediente de la Comisión también puede incluir documentos que contengan dos categorías de información, a

saber, secretos comerciales y otra información confidencial, cuyo acceso se puede restringir parcial o totalmente). Cuando sea posible, se concederá acceso a versiones no confidenciales de la información original. Cuando la confidencialidad sólo pueda garantizarse resumiendo la información pertinente, se concederá acceso a un resumen. Todos los demás documentos serán accesibles en su forma original.

3.2.1 Secretos comerciales

18. Cuando la divulgación de información sobre la actividad económica de una empresa pueda causarle un perjuicio grave, dicha información tendrá carácter de secreto comercial. Como ejemplos de información que puede considerarse secreto comercial cabe citar la información técnica y/o financiera relativa a los conocimientos técnicos de una empresa, los métodos de evaluación de costes, los secretos y procesos de producción, las fuentes de suministro, las cantidades producidas y vendidas, las cuotas de mercado, los ficheros de clientes y distribuidores, la estrategia comercial, la estructura de costes y precios y la estrategia de ventas.

3.2.2 Otra información confidencial

19. La categoría «otra información confidencial» incluye información distinta de los secretos comerciales que pueda considerarse confidencial en la medida en que su revelación perjudicaría significativamente a una persona o empresa. En función de las circunstancias específicas de cada caso, esto puede aplicarse a la información proporcionada por terceras partes sobre empresas que permita a éstas ejercer presiones de carácter económico o comercial muy fuertes sobre sus competidores o sobre sus socios comerciales, clientes o proveedores. El Tribunal de Primera Instancia y el Tribunal de

Justicia han reconocido que es legítimo negarse a revelar a tales empresas ciertas cartas procedentes de sus clientes, puesto que su revelación podría exponer fácilmente a los autores al riesgo de medidas de represalia. Por lo tanto el concepto de otra información confidencial puede incluir la información que permita a las partes identificar a los denunciantes o a otros terceros cuando estos deseen de forma justificada permanecer en el anonimato.

20. La categoría de «otra información confidencial» también incluye los secretos militares”.

De este modo, la solución adoptada por la Comisión europea respecto del acceso tanto a información afectada por un secreto comercial o una cláusula de confidencialidad, es denegarlo, considerando expresamente ambos supuestos como documentos o información excluida del acceso por naturaleza. A criterio de este Consejo, esta solución resulta perfectamente trasladable al ámbito de la aplicación del límite del art. 14.1, h) de la LTAIBG, debiendo considerarse que cuando una información sujeta a publicidad activa o solicitada o reclamada por un ciudadano constituye en todo o en parte un secreto empresarial o comercial en los términos de la LSE o está afectada en todo o en parte por una declaración de confidencialidad contenida en una Ley o establecida en los términos

previstos en ésta, deben negarse la publicidad o el acceso por aplicación del límite de protección de los intereses económicos y comerciales.”

Doncs bé, els documents CHED-A contenen informació comercialment molt rellevant: la identitat de l'empresa exportadora i la identitat de l'operador responsable de l'enviament, sense anar més lluny. I no només això: dels documents CHED-A se'n poden inferir, en certa mesura, i mutatis mutandis, el que equivaldria a les fonts de subministrament i a les quantitats produïdes i venudes, ja que als documents CHED-A hi figura si fa no fa tota la informació relativa a la totalitat dels macacos menjacrancs (macaca fascicularis) que tenen entrada a Catalunya.

Això no obstant, val a dir que a la resolució objecte de reclamació s'hi fa constar el següent:

“[...] [L]as empresas de origen [...] son empresas que se dedican precisamente a la venta de primates para este tipo de empresas o laboratorios, y no veo cómo el traslado de esta información al solicitante (los datos identificativos) podría afectarles negativamente.”

Doncs bé, és manifest que l'accés a la informació que consta als documents CHED-A afectaria informació confidencial la revelació de la qual sí que fora perjudicial per la meva representada i per les altres societats mercantils corresponents: l'accés a la informació permetria pressions molt fortes sobre els seus socis comercials, clients i proveïdors, les dades dels quals quedarien del tot exposades i desprotegides.

Per tant, i sens perjudici del que s'ha desenvolupat a l'Al·legació Primera d'aquesta reclamació, en el nostre cas concorre el límit al dret d'accés a la informació pública establert a l'article 21.1.g) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ja que l'accés a la informació corresponent vulneraria secrets professionals de la meva representada i afectaria informació que ha de ser qualificada en tot cas com a confidencial. En conclusió, doncs, resulta patent que subsidiàriament la sol·licitud hauria hagut d'ésser denegada.

Por tot això,

SOL·LICITO RESPECTUOSAMENTE A LA GAIP:

Que tingui per formulada la present reclamació, l'admeti, i en virtut de tot el que s'hi fa constar, exposa i addueix, negui al sol·licitat l'accés a la informació, i deixi sense efectes la resolució del 20 de novembre del 2024, objecte de reclamació.

ALTRESSÍ DIC:

Que amb la presentació d'aquesta reclamació cal considerar suspesa cautelament l'execució de la resolució objecte de reclamació, d'acord amb l'establert a l'article 34.2

Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

“Article 34. Drets de terceres persones.

2. Si en la tramitació del procediment per a l'exercici del dret d'accés hi ha hagut oposició de terceres persones, l'accés a la informació no pot tenir lloc fins que hagi finalitzat el procediment de reclamació i una vegada transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.”

Per això,

SOL·LICITO RESPECTUOSAMENT A LA GAIP:

Que, d'acord amb l'establert a l'article 34.2 del Reglament de la GAIP, tingui per suspesa cautelament l'execució de la resolució del 25 de desembre del 2024, i en conseqüència, posi en coneixement de l'Administració que s'ha presentat aquesta reclamació i que, per tant, fins que no sigui resolta no es pot permetre en cap cas l'accés a la informació sol·licitada”.

4. El 15 de gener de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 15 de gener la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 5 de febrer de 2025 la GAIP rep l'informe del Departament reclamat, amb el contingut extractat següent: “A les al·legacions presentades pel tercer, es sol·licita la inadmissió de la sol·licitud pel caràcter abusiu de la petició i a més per la xifra elevada de documentació, que són 110 documents CHED-A.

Es va indicar a la resolució que d'acord amb els Criteris relatius a la inadmissibilitat de sol·licituds de dret d'accés a la informació pública contràries a l'equitat i la bona fe elaborats per la Comissió Interdepartamental de Transparència y Govern Obert de 14 de octubre de 2021 de la Generalitat de Catalunya, indica la necessitat de motivar amb dades objectives i, en la mesura del possible, quantificables, el caràcter repetitiu o abusiu de les sol·licituds d'accés.

Aquesta acreditació necessària comporta haver de justificar i motivar, de forma cumulativa, elements de doble naturalesa: objectiva i també subjectiva. Respecte a la concurrència d'elements objectius: - a) Tal i com s'ha argumentat a la resolució enviada, no s'ha apreciat el caràcter reiteratiu de la sol·licitud, ja que era la primera vegada que el Departament rep la petició que consta al punt dos dels fets d'aquest informe. És cert que, anteriorment a la sol·licitud que ens ocupa, a l'any 2024 s'havien rebut dues sol·licituds d'accés a informació pública relacionades amb petició d'actes d'inspecció realitzades a centres d'experimentació animal o informació sobre infraccions, però el detall de la sol·licitud és diferent i a més, aquesta informació sobre el transport dels animals correspon la competència a un òrgan diferent, pel que no apreciem la reiteració indicada pel tercer a les seves al·legacions. Malgrat que les sol·licituds les solen presentar les mateixes persones, l'assumpte de la sol·licitud és significativament diferent. - b) Respecte a l'elevat volum de la informació sol·licitada i la complexitat en l'elaboració o recopilació: En aquesta sol·licitud tampoc no s'ha detectat complexitat desproporcionada en la recopilació de la informació, ja que es podia recollir la informació i anonimitzar-la dins del termini establert per resoldre. De fet, la pròrroga es va justificar per la dificultat especial en el compliment de les tasques d'anàlisi i ponderació de la informació, però no en el volum. Pel que fa a l'element subjectiu, consistent en l'acreditació de la concurrència de l'element subjectiu relatiu a la intencionalitat de la persona sol·licitant; és a dir, la seva mala fe o dol. A la resolució es van indicar els motius pels quals l'Administració no va trobar mala fe o dol a la sol·licitud, que el tercer ha fet constar també al seu escrit d'al·legacions. El tercer argumenta que, precisament, el fet de no identificar-se com a integrant del MAA ni com a membre de cap organització és precisament per evitar que la seva sol·licitud sigui inadmesa.

Respecte a aquest argument, cal dir que el fet que un sol·licitant envii la seva sol·licitud en representació d'una entitat ecologista o defensora d'uns certs principis no esdevé un motiu d'inadmissió dels que estan recollits a la LTAIPBG, al seu article 29 i tampoc incompleix els requisits de la sol·licituds d'accés a informació pública, que es troben a l'article 26 de la mateixa llei.

Posteriorment a l'enviament de la resolució, sí que hem observat que unes actes d'inspecció enviades a la sol·licitant van ser publicades a la pàgina web <https://www.abolicionviviseccion.org/>. No obstant, aquest fet va ser posterior i, d'entrada, no es pot presuposar una mala fe a cada sol·licitud que presentin.

També, respecte del contingut de la informació, no es facilita cap dada que pugui perjudicar la imatge del centre d'experimentació, ja que els documents acrediten que la mostra dels animals que s'han examinat a cada document, estan en condicions de salut acceptables per al mercat intern.

A les al·legacions del tercer, demana que s'apliqui l'article 21 de LTAIPBG, concretament l'establert a l'apartat c, perquè el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per al secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial.

Respecte a aquest límit, reitero el posicionament i l'argumentació donada a la resolució del 19 de novembre de 2024, signada per la directora general d'Agricultura i Ramaderia i que reproduïxo a continuació:

“La postura de la Dirección General de Agricultura y Ganadería es facilitar los documentos del CHED-A, ya que es información objetiva creada por la Administración y por tanto estaría fuera de lo que se considera un secreto empresarial si tenemos en cuenta la Resolución de la GAIP nº 0759/2023, de 31 de agosto: En todo caso, con respecto a esta alegación hay que remitirse al Dictamen de la GAIP 1/2016 que en el Fundamento jurídico 2.º apartado 7.º precisa los requisitos del límite del secreto profesional y los derechos de propiedad intelectual e industrial. De acuerdo con el Dictamen mencionado, se puede considerar que, por una parte, en este caso no parece probable que el deber de secreto profesional y los derechos de propiedad intelectual concurren en la documentación solicitada en tanto que se trata de expedientes que hacen referencia a inspecciones y autorizaciones administrativas.

Por otro lado, se debe tener en cuenta que el derecho de propiedad intelectual tiene un contenido mucho más amplio que el de propiedad industrial, básicamente limitado a la protección de marcas y patentes. Según la legislación de propiedad intelectual (Real decreto legislativo 1/1996, de 12 de abril, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de propiedad intelectual, TRLPI), el titular originario de los derechos de propiedad intelectual es el creador, que siempre es una (o más de una) persona física. Asimismo, esta normativa distingue entre los llamados derechos morales del creador (atribución o reconocimiento de autoría, divulgación, preservación de la integridad, entre otros), que son inalienables, y los derechos de explotación, que incluye la reproducción y el

aprovechamiento económico, que pueden ser objeto de cesión. Se tiene que considerar que tal como se pronuncia el Dictamen de la GAIP la propiedad intelectual protege de la explotación del bien creado por parte de terceras personas; por lo tanto, es compatible con la consulta o simple uso del bien que no interfiera con los derechos de explotación. La propiedad intelectual no puede operar como límite en el acceso, sino como límite a su utilización o explotación por parte de la persona solicitando. Si tenemos en cuenta que entre los derechos de explotación hay la reproducción y el aprovechamiento económico, lo que sería incompatible con este derecho sería un acceso que comportara reproducción del bien o perjuicio por los derechos económicos de explotación.

En definitiva, si la información relativa a la documentación de inspecciones y autorizaciones otorgadas a la empresa, donde también se incluye la información relativa al número de macacos que les llegan durante el año, no constituiría secreto profesional, comercial ni empresarial, dado que se trata de un dato objetivo que, a priori, no parece que pueda perjudicar la imagen de la empresa, al constituir su objeto social, precisamente, como objeto social “el albergue, el alojamiento, la alimentación y el cuidado de primates”.

Lo mismo en relación con las empresas de origen, dado que son empresas que se dedican precisamente a la venta de primates para este tipo de empresas o laboratorios, y no veo cómo el traslado de esta información al solicitante (los datos identificativos) podría afectarles negativamente. Tampoco han aportado los terceros ningún documento que acredite que la información que dicen es considerado secreto comercial en su empresa, como, por ejemplo: contratos con cláusulas de confidencialidad, algún acta donde indique cuáles son los secretos de la empresa.

Finalmente, la persona solicitante ha aportado cinco documentos CHED-A de otras empresas que pertenecen a otras comunidades autónomas. Así pues, esta información que ha conseguido mediante la Ley de transparencia, no se ha visto afectada por el límite relacionado con el secreto empresarial.”

7. El límit que sí trobem aplicable és el relatiu a la protecció de les dades personals de les persones físiques, que es troba recollit a l'apartat segon de l'article 21 de la LTAIPBG, on el dret d'accés a la informació pública també pot ésser denegat o restringit si la informació té la condició de protegida i així ho estableix expressament una norma amb rang de llei.

La norma amb rang de llei és la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i per l'article 70.2 del Decret 8/2021. Als documents CHED-A, trobem dades personals del personal veterinari que certifica el document, com són el número d'identificació personal i el certificat de signatura electrònics. També seran anonimitzades les dades de les empreses de transport, amb

dades de matrícules de vehicles. Aquesta informació és innecessària facilitar-la, ja que l'objecte principal del document CHED-A és un control sanitari d'entrada de productes de tercers països, per la qual cosa sota el principi de minimització de dades no s'han de facilitar més dades que les necessàries per atendre la sol·licitud. De conformitat amb l'article 70.5 del Decret 8/2021, en els casos en els quals, en aplicació de la ponderació raonada de l'article 24.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, es denega l'accés a la informació pública que conté dades personals, les administracions públiques, en aplicació dels principis de proporcionalitat i d'accés parcial, han de donar accés a la resta d'informació, prèvia anonimització o pseudonimització d'aquestes dades, quan sigui possible. A aquests efectes, es facilita la informació de manera anonimitzada respecte a les dades dels transports i les dades personals identificatives i de signatura electrònica dels veterinaris oficials.

En canvi, el nom i cognoms dels veterinaris sí que es podria facilitar, atès que són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat de personal al servei de les administracions públiques.

8. Respecte al trasllat a altres tercers, que són les empreses d'origen que subministren els animals, no consten les dades de correu electrònic per realitzar aquesta acció, Per aquest motiu, aquestes empreses no es poden considerar identificables, segons l'article 62.3 del Decret 8/2021, on diu que les terceres persones eventualment afectades són identificades o fàcilment identificables quan en conegui la identitat i disposi o pugui disposar d'un canal o via de contacte, inclosa una adreça de correu electrònic.

9. La documentació no s'ha facilitat a la persona sol·licitant, ja que la unitat estava esperant al dia 25/01/2025 per lliurar-la. Fins aquesta data era el termini per a presentar el recurs contenciós administratiu, de conformitat amb l'article 34.3 de la LTAIPBG. En data 15/01/2025, el Departament ha rebut la reclamació que ha presentat el tercer davant la GAIP, garantia que es troba recollida a l'article 39 de la LTAIPBG.

Si la GAIP admet a tràmit la reclamació presentada per terceres persones afectades, no es pot facilitar la informació pública objecte de la reclamació mentre la GAIP no dicti una resolució favorable a l'accés i aquesta no sigui ferma, d'acord amb l'article 34.3 de l'LTAIPBG. Per tot l'exposat

1. Informo que lliurem la resposta al requeriment que ha tingut entrada, en data 15 de gener de 2025, en referència a la reclamació 1683/2024 de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a informació pública, així com també us donem trasllat en arxiu adjunt de la documentació que consta en l'expedient amb codi de tràmit HBMP7DK2 (ACC_2024_EXP_SIP001SOL2_00010294).

2. Ens reiterem en l'estimació parcial de facilitar els documents CHED-A sense les dades del número d'identificació i signatura digital dels veterinaris oficials i les dades dels transportistes. Els documents CHED-A de sortida de Catalunya, no existeixen. Per a les exportacions, els inspectors del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA) de les Subdelegacions de Govern emeten certificats d'exportació amb una aplicació pròpia anomenada CEXGAN a la qual la Direcció General d'Agricultura i Ramaderia no hi té accés.
3. Informo que encara no hem posat a disposició del sol·licitant la documentació sol·licitada dels CHED-A, en espera de la resolució de la GAIP a la reclamació i fins que aquesta sigui ferma.
4. Finalment, respecte a la identificació de les terceres persones que resultin afectades, disposeu de la reclamació del centre d'experimentació afectat per l'accés a la informació, on trobareu les seves dades de contacte. Les empreses d'origen dels animals no s'identifiquen com a tercers, al no conèixer la seva adreça de correu electrònic per a poder notificar el trasllat de la sol·licitud. En cas necessari, segons el sentit de la resolució, es podrien anonimitzar les dades de la raó social de l'empresa i l'adreça, deixant tan sols el país d'origen”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret,

especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de la Reclamació

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Aquesta Comissió -vistos els arguments de l'empresa reclamant i en atenció a l'argumentació fornida per l'Administració reclamada- considera que cal facilitar l'accés a la informació sol·licitada i que consta especificada a l'apartat 5 dels antecedents de fet.

La interpretació dels límits al dret d'accés a la informació pública que fa l'òrgan competent del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació està totalment alineada amb la doctrina prèvia de la GAIP aplicable a aquest cas concret i s'ajusta perfectament als criteris ja establerts en el passat per aquesta Comissió.

Així doncs, cal emparar el dret d'accés de la persona sol·licitant, d'acord amb la fonamentació consistent i amb l'encertada ponderació que realitza Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, en aplicació de l'LTAIPBG, fonamentació i ponderació que la GAIP fa plenament seves i que està reproduïda a l'antecedent 6. Els arguments del Departament reclamat -òrgan competent per resoldre la sol·licitud d'accés que motiva aquesta Reclamació- i que ara fa seus aquesta Comissió són de ple coneixement de la mercantil reclamant, atès li varen ser traslladats en data 25 de novembre de 2024, com a fonamentació de la resolució d'estimació parcial de la SAIP que motiva aquesta reclamació.

La resposta a aquests arguments per part de la mercantil i que es reproduïx en la Reclamació presentada davant d'aquesta Comissió es basa a considerar que la sol·licitud és desproporcionada, abusiva i en l'afectació a la propietat industrial, intel·lectual i als interessos econòmics de diverses empreses, tal com s'explicita a l'antecedent de fet 4 d'aquesta resolució. Aquesta argumentació, com diem ha de ser desestimada, d'acord amb els arguments esgrimits per l'òrgan competent per a resoldre la SAIP, arguments que comparteix plenament aquesta Comissió.

En definitiva, aquesta Comissió resol que la pretensió de la persona jurídica reclamant no pot prosperar en el marc d'aquest procediment.

Amb tot, cal tenir en compte que l'article 34 del Decret 111/2017 de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública es disposa que "2. Si en la tramitació del procediment per a l'exercici del dret d'accés hi ha hagut oposició de terceres persones, l'accés a la informació no pot tenir lloc fins que hagi finalitzat el procediment de Reclamació i una vegada transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu".

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 13 de febrer de 2025, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 1683/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1683/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.